

HÀNH HƯƠNG THẬP TỰ

Ngọc Hạnh

Như một duyên may, ngày thứ bảy vừa qua tôi đi hành hương, viếng 10 chùa trong một ngày sau 30 năm sống trên đất Mỹ. Cô bạn tôi năm nào cũng nào cũng tham dự cuộc hành hương vào dịp Tết và ăn chay trọn tháng Giêng. Năm nay cô khuyến khích tôi đi viếng các chùa cùng với cô, tình nguyện đến nhà đón từ 5 giờ 30 sáng và đưa về lúc chiều tối khi thăm chùa sau cùng.

Nhắc đến đi chùa là tôi nhớ lại cảnh trang nghiêm hùng vĩ, tĩnh lặng của các ngôi chùa cổ kính ở thôn quê miền Nam thời xa xưa. Lúc ấy còn bé, 5, 7 tuổi nhưng tôi thường được Ngoại tôi cho đi theo khi bà đi chùa vào ngày rằm hay vía Phật. Tôi còn nhớ những vị thiền sư hiền lành, các ni cô dịu dàng và các chú tiểu khoảng 11, 12 tuổi tóc để trái đào, chuyên rót trà mời khách theo sự hướng dẫn ni cô. Đến tuổi đi học sống thành phố, tôi không có duyên lễ Phật ở các ngôi chùa thủ đô vì cả gia đình bên nội chúng tôi chỉ thờ cúng tổ tiên, không ai đi chùa.

Ngày 14 tháng giêng tôi thức từ 4g30, mặc 2, 3 lớp áo vì trời hãy còn lạnh lắm. Cô bạn đến đón tôi và một cô bạn khác. Chúng tôi có mặt tại điểm hẹn ở bãi đậu, Metro East Falls Church, Virginia vào 6g20. Nơi đây tôi gặp gia đình người quen, trước kia anh là luật sư làm việc Saigon. Không nghe ai nói anh đi chùa hay nhà thờ vì từ lâu anh quan niệm sống ngay thẳng, tốt lành là đủ rồi. Không biết hiện thì anh mời mọc tí tê thế nào, anh dự cuộc hành hương năm vừa qua, năm nay đi tiếp tục và còn dẫn 2 con tốt nghiệp hậu đại học theo. Phu nhân anh cho đi chùa tháng giêng tốt nhất vì các cụ thường bảo “Đi lễ quanh năm không bằng ngày rằm tháng Giêng...”

Hai xe bus đón khách hành hương rời bãi đậu Virginia vào 7g00 sáng, lúc sương mù còn dày đặc.. Tuy trời lạnh và nhiều sương mù nhưng xe bus đón những người cụ ngụ Maryland từ 5g30. Như thế lòng thành các vị ấy đáng kể hơn nữa. Ở Metro tuyệt vời 2 tuần trước đây được gom lại từng đồng to để lấy chỗ cho xe đậu, nay chỉ tan được phần nhỏ, làm ẩm ướt bãi đậu rộng lớn mệnh mông....

Chúng tôi viếng chùa Hoa Nghiêm ở Alexandria, Virginia đầu tiên. Chùa mới còn đang xây cất dở dang nên đoàn hành hương đến chùa cũ lễ Phật. Thì giờ giới hạn nên mỗi người lấy một hộp nhỏ đựng bánh chưng và ly sữa đậu nành nóng đem theo lên xe sau khi nghe kinh. Chùa có báo Xuân trình bày đẹp. Từ chỗ đậu xe đến chùa đường hơi trơn trượt vì tuyết tan

làm mặt lộ ướt loang lổ. chỗ nọ chỗ kia...

Kế tiếp chúng tôi thăm chùa Nhật Ekoji Buddhist Temple. Chùa xây trên khoảng đất rộng rãi, bãi đậu tráng nhựa thên thang sạch sẽ. Bên trong chùa có vài tượng Phật nhỏ trên bàn thờ giản dị. Trước bàn thờ bày

rất nhiều ghế cho Phật tử ngồi nghe kinh. Trần chùa cao vợi như các ngôi đền Nhật thường thấy trong các phim ảnh. Gần cửa ra vào có tủ sách chứa nhiều sách lớn nhỏ nói về lúc xây chùa và Phật pháp... Vài vị nữ tu tươi cười bán quà lưu niệm xinh xắn cho người hành hương. Cảnh chùa thanh nhã, yên ắng dù bên trong có hàng trăm khách hành hương nhưng mọi người đều giữ yên lặng nơi chốn tôn nghiêm. Trước sân chùa có những cây đào nhú nụ bé xíu trên cành, nhiều lắm, hứa hẹn hoa sẽ đẹp rực rỡ lúc Xuân về. Người làm vườn của chùa hẳn chăm sóc cẩn thận nên cây mới tươi tốt như thế và tôi liên tưởng ông anh cả tôi thường ví von tình cảm con người với cây cảnh. Anh cho là tình bạn, tình yêu được nuôi dưỡng bằng sự tử tế, chân thật thì sẽ phát triển tốt đẹp... Nếu bỏ bê, không trân trọng chúng sẽ èo uột như cây thiếu ánh nắng mặt trời hay thiếu nước, thiếu phân. Nghĩ lại tôi thấy cũng đúng.

Tu viện Tường Vân ở ngoại ô trong khuôn viên rộng rãi là nơi thăm viếng thứ ba trong lịch trình hành hương. Tuyệt nơi đây còn phủ trắng sân chùa. Tượng Phật Di Lạc hiền lành với nụ cười tươi đặt bên ngoài tu viện... Một số tượng các loài thú nai, dê, ngựa, rùa, chim... đặt ở sân chùa bị tuyết trắng che một phần thân thể. Tuy ngoài trời lạnh lẽo nhưng tình các ni sư thì ấm áp. Chúng tôi được chào đón bằng tràng pháo Xuân vui tai. Sau khi nghe kinh, lễ Phật, đoàn hành hương được mời trà, cà phê hay sữa đậu nành, xong mọi người lên xe bus đi thăm chùa Lào.

Chùa Wat Lao Buddhavong Temple rộng rãi. kiến trúc, trang trí giống như chùa Thái Lan tôi được biết khi thăm viếng Thái Lan.

Nóc chùa trang hoàng những chiếc thuyền vàng chiếu lấp lánh dưới ánh mặt trời. Bước vào cửa có 2 nữ đạo hữu xinh đẹp mặc y phục Lào chờ sẵn đứng chấp tay cúi đầu chào từng người khách. Bên trong chùa có nhiều tượng Phật thếp vàng lộng lẫy. Hoa quả cúng Phật bày đầy bàn, khói hương nghi ngút, Các phật tử quý kính cần nghe các sư đọc kinh bằng tiếng... Lào. Chúng tôi dùng cơm trưa tại chùa. Những đạo hữu làm công quả bày một bàn toàn thức ăn mặn, một bàn các thức ăn chay bày la liệt nấu bằng rau cải, nấm... Bánh ngọt, trái cây, cam, quýt, chuối đầy một bàn khác Các phật tử chùa Lào ân cần tiếp đãi, mời mọc từng người. Có thùng "phước sương" cạnh bàn Phật, tuy tâm ai muốn cúng dường bao nhiêu cũng tốt.

Chùa Lào

Sau cơm trưa chúng tôi đến thăm chùa Giác Hoàng ở Washington DC. Tượng Phật chánh điện chùa Giác Hoàng to lớn nhất trong các chùa tôi viếng thăm hôm ấy Sau khi lễ Phật, một số khách hành hương đến viếng hình ảnh các thân nhân được thờ phượng ở ngôi nhà kế cận. Cảnh trí tao nhã, nghiêm trang nhưng chùa không có bãi đậu cho xe bus. Xe bus đậu vệ đường cách chùa một quãng đường dài, khách hành hương phải đi bộ đến chùa. Tuyết còn đọng đó đây trong sân chùa, trên các bồn hoa, chậu cây kiểng, ở chân tượng Phật từ bi đặt giữa sân chùa.

Xe bus đưa khách hành hương đến viếng chùa Trung Hoa ở Maryland. Khác với chùa Tàu ở California thờ rất nhiều vị Phật, chùa thờ một tượng Phật lớn ở giữa và ông Thiện ông Ác ở hai bên. Đối diện với bàn thờ lớn, một bàn thờ khác tượng Phật nhỏ hơn. Không thấy thờ Phật Di Lạc, hay các vị La Hán... Chùa bày rất nhiều bình hoa lan tươi tốt nơi bàn thờ. Phật tử im lặng quỳ nghe một thời kinh và lễ Phật. Sau đó khách hành hương lên xe viếng chùa Tây Tạng.

Chùa Tây Tạng Avatamsake Vihara Temple nằm trên đồi rộng thuộc tiểu bang Maryland. Nhiều loại cờ Phật trong khuôn viên và trên đường vào chùa bay phất phới trên các cột cờ. Một vị sư tốt tướng ra cửa đón chào khách hành hương. Trong chùa còn 2 nhà sư nữa và một ni cô. Tất cả các ni, sư đều là người da trắng, vóc dáng cao lớn, khỏe mạnh. Trên đường đến chùa tôi nghĩ là sẽ gặp các vị sư Á châu da vàng giống như người Trung Hoa tròn trịa tôi thấy ở các chùa Á Châu. Không thấy tượng Phật trong chùa nhưng có nhiều ảnh Phật thật to lồng trong khung kính lớn. Dù thì giờ eo hẹp nhưng các sư cũng tụng một thời kinh cho phật tử. Tôi đến giannhà kế cận sát chánh điện thấy chùa thờ rất nhiều tảng đá nhỏ trong suốt. Bề cao mỗi miếng khoảng từ 2 đến 4 tấc, bề dày độ 1 đến 3 tấc, hình dáng, màu

sắc khác nhau, trắng, hồng xanh lam, tím pha với màu cam và miếng đá nào cũng trong suốt rất đẹp. Nếu là viện bảo tàng tôi sẽ cho là họ trưng bày các loại đá để mọi người quan sát, thường thức nhưng đá bày ở chùa nên bạn tôi cho là chùa thờ các loại đá đặc biệt ấy. Cạnh mỗi khối đá có cái đèn con chiếu ánh sáng vào làm

phiến đá trở thành nhiều màu lẫn lộn trông rất đẹp và hấp dẫn. Các phật tử đã từng viếng chùa cho biết sau chùa có tượng Phật lớn lắm nhưng đường đi ướt át nên tôi không vòng ra phía sau chiêm ngưỡng đức Phật.

Chúng tôi đến ngôi chùa thứ 8 là Viên Ân Tự. Trong chùa toàn là nữ tu mặc áo tràng màu tro, Sân chùa rộng nhưng bên trong chùa nhỏ và rất sạch sẽ. Hàng hiên chùa kê bàn dài với nhiều đũa hữu đứng phân phát sữa đậu nành nóng và cháo chay cho khách hành hương... Cháo chùa Viên Ân ngon tuyệt vời. Cháo chay nhưng ngon chẳng kém chi cháo mặn. Chùa còn bán thức ăn chay nấu sẵn cho Phật tử khỏi nấu nướng nếu chỉ ăn chay vài ngày trong tháng.

Chùa Thái thật rực rỡ dưới hàng loạt bóng đèn giăng chung quanh chùa, nhất là nơi cổng vào chính điện như hội hoa đăng. Nhiều bậc thang rộng rãi từ dưới sân lên đến nơi thờ Phật. Cụ nào cao tuổi, chân yếu là không thể nào leo nổi. Chúng tôi đi vòng phía sau các bậc thang xinh đẹp vào tầng trệt, đi thang máy lên chính điện, khỏe re. Chính điện thờ Phật chùa Lào và chùa Thái gần giống nhau. Trên bàn thờ có nhiều tượng Phật thếp vàng sáng chói, hoa quả, khói hương nghi ngút. Các đạo hữu Thái mặc y phục trắng gọn gàng đang quỳ nghe vị sư Thái Lan đọc kinh. Thoạt nhìn thấy các đạo hữu ấy giống như các võ sinh Thái cực đạo mặc toàn trắng đang quỳ trong lớp học nghe huấn luyện viên dặn dò trước khi thực tập. Một đạo hữu Thái nói tiếng Anh lưu loát mời chúng tôi xuống tầng trệt dung trà nhưng

không ai hưởng ứng vì sau khi nghe kinh, đoàn hành hương sẽ đi thăm chùa sau cùng là chùa Miến Điện.

Sau khi đoàn hành hương thăm chùa Miến Điện, lễ Phật nghe kinh chúng tôi trở về bãi đậu ở Metro East Falls Church vào khoảng 21 giờ. Tôi xin kể thêm là khi di chuyển từ chùa nọ sang chùa kia, xe bus chiếu phim về các cuộc hành hương Tây tạng, Trung Hoa, Ấn Độ.....và các thiền viện ngoại quốc do các ni, sư hướng dẫn xen lẫn với các cuộc đố vui do ban tổ chức khởi xướng. Nhờ thế thời gian trên xe bus qua mau.

Về đến nhà gần 22 giờ nhưng may mắn thay tôi không thấy mệt mỗi chi cả. Thường khi du lịch tôi chưa bao giờ dám lấy tua dài hơn 8 tiếng vì sợ thời gian kéo dài ảnh hưởng đến sức khỏe. Tôi chỉ cảm thấy thư thái, bình an khi đến chùa dù tôi không phải là Phật tử. Cảm nghĩ riêng tư này làm cô bạn tôi vui lòng vì ít ra cô cũng là việc tốt, giới thiệu cảnh chùa cho một người không biết lễ nghi, Phật pháp nhưng biết đâu cuộc sống khổ hạnh, lòng từ bi các vị chân tu làm thay đổi quan niệm và cuộc sống của người thế tục.

Ngọc Hạnh